

Underbilag 3 til bilag 1.
(ad spørgsmål 3)

Notat.

EF-kommissionens intervention i anledning af den belgiske egnsudviklingslovgivning.

1. Den 30. december 1970 vedtog det belgiske parlament en ny lov om økonomisk udvikling, omfattende bl. a. regler om egnsudvikling.

Ved et dekret af 6. januar 1971 forlængede den belgiske regering gyldigheden af de hidtil gældende love for at sætte EF-kommissionen i stand til forinden den fulde gennemførelse af den nye lovgivning at foretage en undersøgelse af dennes forenelighed med Rom-traktaten. Denne forelæggelse af ny lovgivning som den foreliggende for EF-kommissionen er en normal foreteelse, som formelt er hjemlet i Rom-traktatens artikel 93, stk. 1, hvorefter Kommissionen løbende undersøger medlemslandenes statsstøtteordninger, og i artikel 93, stk. 2, som bestemmer, at Kommissionen — såfremt den finder, at en statsstøtte ikke er forenelig med EF-reglerne eller anvendes på urimelig måde — kan beslutte, at den pågældende stat skal ophæve eller ændre statsstøtteforanstaltningen.

Under sin gennemgang af den nye belgiske lovgivning — som endnu ikke er trådt i kraft i alle enkeltheder — er EF-kommissionen kommet til det resultat, at denne lovgivning som helhed strider mod Rom-traktaten, idet den åbner mulighed for visse statsstøtteformer, som ikke kan tillades, ligesom der ikke findes tilstrækkelig præcise angivelser af det geografiske og sektorvise anvendelsesområde for egnsudviklingslovgivningen. EF-kommissionen angriber lovgivningens generelle udformning, fordi der herved opstår risiko for, at Belgien vil kunne anvende lovgivningen til statsstøtte-

foranstaltninger i modstrid med EF-reglerne.

2. Rom-traktatens bestemmelser om tilladelige former for statsstøtte — artikel 92, 2. afsnit — er følgende:

Støtte, som uden videre er tilladt:

- a) støtte af social karakter til enkelte forbrugere, forudsat at den ydes uden forskelsbehandling med hensyn til varernes oprindelse,
- b) støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder,
- c) støtteforanstaltninger for økonomien i visse tyske områder, som er påvirket af Tysklands deling.

Støtte, som normalt vil være tilladt:

- a) støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse,
- b) støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi,
- c) støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske sektorer, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

Det bemærkes, at den statsstøtte, der i praksis ydes af medlemslandene, og som også igennem årene er godkendt af Kommissionen, går langt videre end taget på ordlyden af ovenfor under a) . . . „usædvanlig lav“ og „alvorlig underbeskæftigelse“. Skulle